Ч. 186. Неділя 3 вересня (21 серпня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Скликане Соймів і Ради державної. — Довги держави. — Подорож бар. Ґавча до Праги. — Цїсар Вільгельм султанови. — Довкола марокканьской справи. — В Петербурзї і в Білградї.

„N. fr. Presse“ доносить: Виділи краєві одержали довірочне письмо міністра справ внутрішних, доносяче, що правительство було би готове скликати сойми на коротку сесию, котра би потревала аж до хвилї, коли би зібрала ся рада державна. Рада державна збере ся евентуально в перших днях жовтня. Сойми мали би длятого час від 20 вересня аж до початку жовтня. Виділи краєві завізвано, щоби они зі своєї сторони виступили з предложенями. Сесия ради державної має потревати сим разом довше так, що нова сесия соймів могла би бути скликана аж в січни 1912 р.

На вчерашнім кінцевім засіданю комісиї для контролї довгів державних предсідатель єї бар. Чедік дав погляд на діяльність комісиї в минулих двох роках і двох місяцях, після того звіту довг держави в протягу того часу збільшив ся з 9.847,071.883 кор. на 12.111,449.952 корон.

З Праги доносять: Приїзду президента міністрів бар. Ґавча сподївають ся тут на 12 с. м. Бар. Ґавч війде в контакт з проводирями обох народних таборів, щоби обговорити з ними в головних чертах подрібности угоди. Президент міністрів позістане тут один день. Не есть також виключене, що він увійде в порозуміне з полїтиками стоячими поза кругами соймовими.

Німецкий амбасадор Мікель вручив оногди султанови ордер Чорного Орла і заявив, що німецкий цісар, Вільгельм, надає єго султанови на знак дружби і яко новий доказ поважаня, яке має для султана. Цісар бажає, щоби дружні відносини між обома краями, які тепер панують, а котрі ніколи не були закаламучені, тревали й дальше та стали ще тіснійші. Султан подякував за той доказ дружби.

„Münch. N. Nachr.“ оголосили вступну статю о поглядах Німеччини на марокканьску справу на основі розмови кореспондента тоїж ґазети з якимсь німецким дипльоматом, займаючим важне становище. В згаданій статї сказано між иншим:

В плянах керманичів держави не було ніколи гадки позискати части Марокка або хоч би лиш вуглевої стациї для фльоти або пристанї. За то лежало в плянї Німеччини забезпечене господарских інтересів Німеччини в Марокку і згідна з договорами участь в доставах і підприємствах, участь в набуваню ґрунтів і прав копальняних та повна свобода торговлї. Політично усуває ся Німечина з Марокка, однак договір заключений в Альґесірас після форми буде й дальше тревати. За своє політичне уступлене з Марокка одержить Німеччина відшкодоване від Франциї. Тоґо єсть то крамничка, що незле виплачує ся, але єсть, як Берлинцї кажуть, сутеренова крамничка. Тоґо збільшене обшаром Дагомею не стало би ся нїчим иншим. За то Камерун зблизившись широкою дорогою до францускоґо Конґо, до рік Уґанґі і Конґо та до бельґійского Конґа представляв би повен надії великий дім торговельний. Ніяка держава кольоніяльна не буде могла опісля відорвати Камеруна від німецкої східної Африки. Бельґійскі кольонії в Конґо, в котрих вже тепер панує німецкий капітал, суть звязані з Камеруном і німецкою східною Африкою. Треба однак ожидати, що Франция відступить своє право першеньства до обшару іспаньского Ріо Муні і що Німеччина тепер чи пізнійше одержить з іспаньскої териториї Фернандо По і Ріо Муні.

Сербский король з донькою і сином приїхали вчера о год. пів до 3 до Петергофу. На двірци повитав їх цар, цариця, грецка королева, кн. Николай грецкий, вел. князї і вел. княгинї. Вел. княг. Маврикіївна зі своїм сином вел. кн. Константом виїхала напроти гостий до Ґатчіни. Наречений супроводив гостий від Варшави. Бурмістр повитавши гостий, подав їм хлїб-сіль на срібній таци. З двірця поїхала

БІЛИЙ СЛОН.

(Оповідане Марка Твена).

Отсю дивну історию оповідав менї один чоловік, з котрим я познакомив ся случайно в зелїзничім поїздї. Був се джентельмен літ около сімдесять а єго добряче, благородне лице, повне поваги і щирости, давало безсумнївну запоруку, що кожде слово, яке він сказав, було правдою. Він оповідав:

Знаете, яким пошановком тїшить ся королївский білий слон у сиямского народу. Він посьвячений королям і лише королї сьміють єго мати. Такий слон має більше значінє ніж князї, бо тїшить ся не лише пошановком але й почитанєм.

Отже добре! Пять лїт тому назад вибухли граничні непорозуміня між Великою Британїєю а Сіямом і нараз оголошено, що Сіямови діяла ся кривда. Тому переведено сейчас відмежене а заступник Анґлїї заявив, що він вдоволений і всьо, що стало ся, треба забути. Се тїшило короля Сіяму немало і почасти для виявленя своєї вдячности а по части щоби затерти решту невдоволеня, яке Анґлїя могла супроти него мати, постановив він післати анґлїйскій королевій дарунок, після ориєнтального погляду найпевнїйший спосіб помиреня з ворогом. Сей дарунок мав бути не лише королївским, але також надзвичайно королївским. Отже що більше могло надавати ся до сеї цїли як білий слон!

Моє становище в індийскій цивільній службі було тоді таке, що незвичайно надавало ся до того, щоби я доставив сей дарунок анґлїйскій королевій. Тому уладжено для мене і для обслуги білого слона окремий корабель і в короткім часї я дістав ся до пристани в Ню Йорку та предложив свій королївский фрахт у величавій дільници Джерсі Сіті. Треба було задержати ся, бо здоровлє зьвіряти вимагало відпочинку, заки можна було пустити ся в дальшу дорогу.

Кілька днів всьо йшло добре, але потім настали клопоти. Білого слона украдено! Збуджено мене нагло серед темної ночи, щоби повідомити про се страшне нещастє.

Якийсь час я не знав що дїяти, так був налякав ся. Але згодом я успокоїв ся і зібрав свої гадки. Що менї лишалось зробити, небавком було менї ясно, бо для розумного чоловіка лишала ся в тім випадку одна дорога.

Хотяй було пізно, я поспішив до Ню Йорку і попросив поліціянта, щоби завів мене до головної кватири корпусу детективів. На щастє прийшов я там ще в пору, бо шеф віддїлу, славний інспектор Блюнт, саме хотїв відійти до дому. Був се чоловік середного росту, кремезної постави, а коли над чимсь думав, мав звичай стягати брови і прикладати палець до чола, так що на перший погляд було видко, що маємо діло не зі звичайною людиною. Єго вид викликав в менї довірє і надію, що якось то буде.

Я оповів єму своє нещастє. Однак оно не зворушило єго анї дрібку; як я бачив, не зробило на єго зелїзного духа більшого враженя, ніж колиб я доніс єму, що хтось вкрав менї пса. Просив мене сісти і сказав спокійно:

— Позвольте менї хвильку подумати.

З тими словами усів при своїм урядовім столї і підпер голову рукою. По другім боцї комнати було занятих кількох урядників; скрипіт їх пер був одиноким звуком, який я чув в найблизших шістьох минутах. Тимчасом інспектор потонув в гадках. Вкінци підніс голову і в твердих лїніях єго лиця щось говорило менї, що єго мозок доконав якесь діло, що плян вже готовий. Опісля він відозвав ся а єго голос звучав твердо і виразно:

— Се не є звичайний випадок. Кождий крок треба робити осторожно; кождий крок мусить бути забезпечений, заким зробить ся другий. І тайну треба зберігати, найглубшу, цїлковиту тайну. Не говорїть з нїким про сю справу, навіть з ґазетними репортерами нї; їх вже я поінформую. Они можуть лише то дізнати ся, що я признаю відповідним їм сказати.

Інспектор потиснув на дзвінок і війшов молодий чоловік.

— Аляріх, скажи репортерам, нехай ще задержать ся.

царска пара з гістьми до палати. Здовж цілої дороги войско творило шпалір.

Нині доносять з Петербурга: Цар надав княгини Олені ордер Катерини, наслідникови сербского престола кн. Александрови ордер сьв. Андрея, міністер Міловановнч одержав ордер Білого Орла з диямантами, президент скупштини дістав ордер Білого Орла, а бурмістр Білграду ордер сьв. Станислава I. кл. Прочі члени дружини сербского короля дістали всілякі подарунки. Сербский посол Попович одержав табатерку, висаджувану богато брилянтами.

Підчас коли в Петербурзі відбуває ся весільне торжество, оден з тих, що належали до заговора, маючого на цїли в 1903 р. убити сербского короля Александа, якийсь Ака Новакович, почав в ґазеті "Трибуна" друкувати ряд статей про той заговір а у вступнім слові каже, що приступив до заговору в добрій вірі і не гадав, що стане злочинцем. Кажуть, що Новакович хоче тими статями зробити якусь пресию на сербского короля.

Новинки.

Львів, 2 вересня 1911.

— **Іменованя і перенесеня.** II. Намістник іменував ветеринаря повітового, Йос. Вендриховского старшим ветеринарем повітовим, а асистента ветеринарийного, Стан. Лушпіньского, ветеринарем повітовим; — переніс ветеринаря пов. Юл. Струтиньского зі Львова до Бохні. — Президия гал. кр. дирекциї скарбу іменувала офіциялів податкових: Йос. Кучику, Вал. Дзедзіца, Меч. Пестрака і Фр. Пешля управителями податковими в IX кл. ранґи.

— **Виділ Філії** „Сільск. Господаря" в Рудках скликує на второк дня 5 вересня делеґатів всїх громад на нараду в справі повітової „Спілки для збуту худоби", яка має бути заснована. На рада відбуде ся о 11 год. рано в „Народнім Домі" в Рудках.

— **Лїцитациї.** Дня 5 вересня с. р. о год. 9 перед полуднем відбуде ся в маґазинах товарових стациї Дрогобич публична лїцитация невідобраних товарів, як: руми, лїкери, млиньский камінь, сукна, знаряди і машини рільничі, машини до шитя і т. п.

Дня 7 вересня с. р о год. 9 перед полуднем відбуде ся в маґазинах товарових стациї Львів-Підзамче публична лїцитация невідобраних товарів, як вино, коси, сукна, шкіри, бочки, мила, начиня бляшані, товари вовняні, машини рільничі і т. п.

— **Друга жертва розбишацкого нападу** при ул. Длуґоша, Николай Орищак помер вчера рано в шпитали. Смерть наступила в наслїдок запаленя мозку викликаного кулею, яка застрягла в голові. В виду того арештований яко підозрілий о убийство сторожа Беняша, злодій Юліян Ганїч буде мусїв відповідати не лиш за намірений замах в цїли убийства на концініста поліції пана Кандяка але й за убитє Беняша і Орищака.

— **Недалеко заїхала.** Микола Антошків, господар з Надорожної під Товмачем, дав львівскій поліції знати, що жінка его Явдоха забравши ему 360 К втекла до Америки. Експозитура поліцийна на двірци зелїзничім арештувала еї в хвили, коли висїдала з поїзду. Знайдено при нїй книжку робітничу і 210 К готівки. Аґент поліцийний відвезе Явдоху назад до Надорожної.

— **Огнї.** В селї Накові чесанівского повіта згоріло сими днями 5 загород зі всїм сегорічним добутком. Шкоду обчисляють на 6000 К. — В Льондонї погорів склеп накладової фірми Вард Льок і згоріло множество цїнних книжок.

— **Українсько-руский театр в Бучачи.** Саля „Сокола". — Початок о год. 8 вечером. — Білети продає раньше на 4 вистави торговля Вп. Роговіньского а від 6 вечером каса театру. — Абонамент I-рядний на 10 вистав 25 К, II-рядний 20 К, III-рядний 15 К.

В недїлю, дня 3 вересня с. р. „Ой не ходи Грицю на вечерниці", народний образ зі співами і танцями в 5 діях М. Старицкого.

— **„Сокіл" в Тернополи** оголошує, що з нагоди краєв. здвигу „Соколів" і Січий" 10. вересня 1911 р. виїде з Тернополи до Львова окремий поїзд, заходом тернопільского „Сокола". З того поїзду і знижки коштів їзди можуть користати всї, що всїдають на стациях і перестанках від Тернополя до Красного включно.

Цїна їзди одної особи III. кл. з кождої низше названих стаций до Львова і назад винесе ось кілько: З Тернополя 5·20 К, з Глубічка 5·20 К, з Озірної 4·50 К, з Цеброва 4·20 К, зі Зборова 4 К, з Плугова 3·80 К, з Золочева 3·30 К, зі Скваряви 2·80 К, з Красного 2·30 К, з Куткора 2 К, з Задвіря 1·40 К, з Борщович 1 К, з Підборець 50 сот. Сей поїзд виїде з Тернополя в суботу 9. серпня с. р. між годиною 10. а 11. в ночи. На кождій з сих стаций буде на кілька годин перед приїздом сего поїзду відпоручник тернопільского „Сокола" продавати тим людям білети, котрі гроший не прислали а в останній хвилї рішили ся їхати. Коли би нїхто з околиці не зголосив ся на дотичних стациях, то не буде анї відпоручник тернопільского „Сокола" продавати білетів, анї поїзд на тих стациях не задержить ся. Просить ся проте всї „Соколи", „Січи", „Читальні" і т. д. як і поодиноких людий, що хотять покористуватись сим поїздом, щоби найдальше до 5. вересня листовно подали число осіб, стацию, на якій всядуть і присилали гроші відповідно до висше усталених цїн. Гроші належить слати під адресою: Йосиф Ковальский, урядник банку в Тернополи, з поданем імени і назвиска тих, що гроші зложили, а по одержаню гроший вишле ся їм зараз леґітимацию їзди.

Всякі запити слати під адресою „Сокіл" в Тернополи. Точний час виїзду подасть ся пізнїйше.

Молодий чоловік відійшов.

— Тепер перейдім до річи, систематично. В таких справах не можна робити нїчого без виразної і точно виконуваної методи.

Взяв перо і папір до рук.

— Ну — імя слона?

— Гассан бен Алї бен Селїм Абдаляг Могамед, Мозе, Альгамаль Джамсетджеджібой Дуліґ Султан Ебу Будґур.

— Дуже добре, але як коротко?

— Джумбо.

— Дуже добре! Місце уродженя?

— Столиця Сіяму!

— Родичі ще жиють?

— Нї, померли.

— Чи мали ще инші дїти?

— Нї, се єдина дитина.

— Дуже добре! Отже то було би достаточно пояснене. Тепер прошу вас, опишіть менї слона. Одвак не поминіть при тім ніякого знаку, навіть найменшого, значить, малого після вашого погляду. Бо для людий мого фаху нема ніяких малих знаків, таких взагалї нема.

Я описував а він писав. Коли се скінчило ся, він промовив:

— Тепер я прочитаю. Скоро зайшла яка похибка, поправте еї.

І він став читати:

— Висота 19 стіп, довгота від чола до насади хвоста 26 стіп, довгота труби 16 стіп, довгота хвоста 6 стіп, загальна довгота з трубою і хвостом 48 стіп, довгота зубів $9^1/_2$ стіп. В тих вимірах містять ся уха. Сліди стіп подібні до бочки уставленої в снїгу. Краска слона: зовсім біла. Уха має продіравлені до закладеня ювелїв і має у великім степени звичку обкроплювати видців водою; також бє своєю трубою не лише людий із свого окруженя, але також чужих. Криває трохи на задну праву ногу а на лївім рамени має малий шрам, що лишив ся по чираку. Коли его крадено, мав на собі вежу, що містила на собі шіснайцять сиджень і дергу величини звичайного комнатного килима.

Опис був без похибки. Інспектор потиснув дзвінок і подав Аляріхови опис, мовлячи:

— Дайте видрукувати 50.000 примірників і пішліть їх всїм детективам і всїм заставничим заведеням в Америці.

Аляріх відійшов.

— Доси було би всьо в порядку. Але тепер я потребую фотоґрафії предмету.

Я дав єї. Оглянув еї критично зі всїх боків і сказав:

— Мусить вистарчити, коли не маємо лїпшої. Тут на образі він підніс трубу до гори. Шкода, бо се може бути причиною непорозумінь. Звичайно він не буде чейже того робити!

Знов потиснув дзвінок.

— Аляріх, кажіть зробити 50.000 копій сеї фотоґрафії, але зараз раненько і вишліть еї разом з описом.

Аляріх відійшов, щоби виповнити одержані прикази, а інспектор говорив дальше:

— Треба очевидно визначити нагороду для знахідника. Яку суму?

— А яку суму ви радили би?

— На початок кажім 25.000 долярів. Се тяжка і дуже запутана справа. Тут є тисяч доріг, що уможливлюють утечу і дають спосіб укрити. Тоті злодії мають приятелїв і криївки всюди.

— Господи, ви знаєте, де они?

Єго обережне лице, привичачене скривати думки і почуваня, не дало менї на се нїякого знаку, а так само его скорі слова відповіди:

— Ви тим не журіть ся. Може— а може нї... Ми доміркуємось злодіїв після того, як і що вкрали. Кишеневими крадежами і подібними дрібницями ми не займаємо ся, зрештою того рода людці не мали тут що робити. Також новик не „працював" тут. Але як сказано, з огляду на велику працю, якої вимагає та справа, з огляду на сприт, з яким злодії затерли всякий слїд за собою, 25.000 долярів є досить малою нагородою, але по моїй думці з підвисшенем можемо якийсь час заждати.

Тепер перейшли ми до річи. Інспектор, котрому не могло уйти нїчо, що може для єго цїли придати ся, говорив дальше:

— Многі случаї з нашої практики учать, що злочин можна відкрити при помочи деяких прикмет в їдженю. Отже що їсть той слон і кілько він їсть?

— Що він їсть? Всьо. Він з'їсть чоловіка, біблію і всьо, що між чоловіком і біблією дасть ся вичислити.

— Добре, дуже добре, але занадто загально. Подробиць треба, бо лише подробиці можуть нашій справі придати ся. Отже лишім ся при чоловіці. Кілько людий, коли они сьвіжі, потребує він на обід, або як волите, скажім: денно?

— Він на те не дивить ся, чи они сьвіжі або нї. На скромний обід потребує з пятеро звичайних людий.

— Дуже добре, отже пятеро! Се ми запишемо. Яку народність він волить?

— Він не має нїяких национальних упереджень. Звичайно волить знакомих, але не має відрази й до чужинців.

— Дуже добре! А тепер до біблій. Кілько біблій потребує він на обід?

— Близько цїлий наклад.

— Се не дуже виразно. Маєте на думці звичайне видане чи велику ілюстровану біблію для родин?

— Я думаю, що ілюстрациї для него байдужні, значить, він ледви чи волїв би ілюстроване видане від звичайного.

— Ви мабуть не добре мене зрозуміли. Я маю на думці формат. Звичайна біблія формату вісімки важить якого $2^1/_2$ фунта, міжтим коли велика ілюстрована, формату чвертки, важить до 12 фунтів. Кілько біблій з ілюстрациями маляря Доре годен він спожити на обід?

— Колиб ви того слоня знали, ви не ставили би таких питань. Він приймає всьо, що єму дають.

(Дальше буде).

— Конкурс на будову в україньскім стилю. Заходами звістного україньского діяча в Харкові, адвоката Миколи Михновского харківска городска управа розписала конкурс на проєкт фасад харківскої школи малярства в україньскім стилю. Услівя конкурсу слідуючі: 1) україньский стиль, 2) дві фасади від улиць АБ і АВ (головна і бічна), 3) розмір: 1 сяжень в 1 цалю, 4) рисунки олівцем і красками, 5) перебудова фасад звязана з зміною внутрішних стін не бажана і допущена лише в незначній степени; 6) величина і скількість віконних отворів можуть бути змінені лише при конечнім услівю задержаня поверхні сьвітла, 7) збільшене виступів фасад може бути допущене тільки в незначній степени, 8) бажаний короткий опис материялів на фасади, 9) пляни звинені в трубку не приймають ся, 10) термін представленя робіт 20 вересня ст. ст. (3 жовтня н. ст.) до харківскої городскої управи, 11) роботи мають бути прислані під девізою, разом з запечатаною ковертою під тою самою девізою, а в коверті має бути подане імя і назвище та точна адреса автора, 12) 1-а премія — 400 карбов., 2-а — 200 карб., 13) конкурсовій комісиї застерігаєть ся право закупити і непреміований проєкт за 100 карбованців, 14) роботи, відзначені премією, стають власностию харківскої городскої управи, 15) на випадок, коли представлені проєкти не будуть відповідати услівям, конкурсова комісия має праzо або взагалі не присуджати премії, або присудити одну, 16) склад конкурсової комісиї: голова В. В. Величко, члени: З. Ю. Харманьский, С. А. Раєвский, В. Н. Порковский, С. І. Васильковский, А. М. Браїловский, проф. Павлуцкий, І. Т. Біляшевский і М. А. Беркос.

— Пригода на двірци зелізничім. Вчера по полудни стала ся на шляху зелізничім під самим головним двірцем страшна пригода. Працюючий на шляху робітник Йосиф Софіньский переходив впоперек через шини. Нараз з поза ваґонів над'їхав краківский поїзд. Софіньский не мав вже часу відскочити і впав на шини а машина поломила єму обі ноги і руку та потовкла страшно на цілім тілі а з голови майже шкіру здерла. Нещасливого привезено на головний дворець а поготівля ратункова відставила єго до шпиталю.

— Дрібні вісти. Бібліотека Наукового Товариства ім. Шевченка отворена від 1 вересня для публики що дня (крім неділь і руских сьвят) від 3 до 6 год. по полудни а музей ім. Шевченка (ул. Супіньского ч. 21 партер) що дня (крім неділь і руских сьвят) від 3 до 5 год. по полудни. — Бібліотека „Просьвіти" у Львові мала з кінцем 1910 р. 10.262 томів. В протягу 9 місяців випозичено 8.107 томів. — Знайдено книжочку гал. Каси ощадности на 594 кор. Можна відобрати на поліциї. — В Ринку арештовано караного вже кілька разів за крадіж 15-літного Йосифа Боцеховского в хвили, коли витягав п. Мариї Боґуцкій з кишені полярес з 50 кор. — З отвертого помешканя п. Катерини Юськевич вкрав якийсь злодій штуку полотна, срібний годинник і готівку, зробивши загалом шкоди на звиш 80 кор.

— Від малого злодія до великих. Властитель возів наборових п. Макс Юнґ, замешкалий при ул. Крупярскій ч. 15, доніс личаківскій експозитурі поліциї, що єму вкрадено сими днями із замкненого помешканя і по розбитю куфра золотий дамский годинник подвійно критий, вартости 100 кор. Злодій вліз крізь отверте вікно в партері і був настільки обачним, що спосеред инших також золотих річий загальної вартости 900 кор. забрав лиш згаданий годинник і то навіть відчепив від него золотий ланцушок, вартости 200 кор., котрий лишив на місци. Управитель личаківскої експозитури п. Кавин викрив небавком виновника тої крадежі в особі 11-літного Романа Пржиславича, котрий признав ся до крадежі і сказав, що віддав годинник старому злодієви, Йосифови Козьолкови, котрий у вільних хвилях служить за візника у Відера, при ул. Крупярскій.

Отже п. Кавин арештував Козьолка і довідав ся від него, куди повандрував вкрадений годинник. Козьолек віддав єго жінці знаного спільника злодіїв і переховувача крадених річий, крамарці Мариї Вільчиньській при ул. Зелений ч. 42. Тут під сінником в ліжку знайшов п. Кавин не лиш вкрадений Юнґови золотий годинник, але ще й якийсь инший срібний та золотий перстінь з сафіром. Крім того була під подушкою касетка з 300 коронами в банкнотах і 20 кор. дрібними грішми. Чоловік Вільчиньской відсиджує тепер кару в арешті за переховуванє крадених річий.

Телеграми.

Відень 2 вересня. На вчерашнім засіданю міскої ради відбула ся велика дебата в справі мяса з нагоди внесеня о підвисшене кредиту для міскої стациї відбираючої мясо. Підчас наради прийшло до бурливих сцен. Социяліста Скарета виключено від участи в двох засіданях ради. Становище опозицийних бесідників пояснив рад. Шумаєр а бувший міністер торговлі Вайскірхнер в довшій бесіді вказав на трудности свого уряду.

Ст. Кентен 2 вересня. Вчера вечером прийшло до нових демонстраций з причини дорожні. Товпа поперевертала вози і зробила з них барикади. Жандармів і кірасиєрів обкидано чим лиш дало ся а навіть стріляно з револьверів. Жандарми наперли на товпу і зробили спокій. Арештовано 20 осіб.

Москва 2 вересня. В ночи недалеко міста доконано збройного нападу на др. Постнікова, їдучого самоїздом з двома лікарями. Самоїзд перевернено а напастники зранили др. Постнікова в голову та забрали 2000 рублів і всілякі цінні прндмети і втекли.

Київ 2 вересня. По погослуженю відправленім митрополитом маршалок шляхти в присутности представителів властий і множества публики відкрив ґубернский з'їзд земский при участи 95 членів.

Ціна збіжа у Львові.

дня 1-го вересня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·80	до	12·—
Жито	9·—	„	9·20
Овес	7·50	„	7·70
Ячмінь пашний	7·50	„	7·70
Ячмінь броварний	8·—	„	8·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	10·—	„	13·—
Вика	—·—	„	—·—
Бобик	—·—	„	—·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	80·—	„	85·—
Конюшина біла	90·—	„	100·—
Конюшина шведска	70·—	„	75·—
Тимотка	—·—	„	—·—

Рух поїздів зелізничих

обовизуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·44**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, **9·37**, **2·20**, 3·05*) 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділі і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділі).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, **9·09**, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·06.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділі і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·18, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личакові:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·48§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.